

de tendens, og regeringens folkesundhedsprogram vil helt sikkert også få betydning på dette område.

Antallet af detentionsanbragte, der lægeundersøges, er stigende, men der er fortsat store udsving fra politikreds til politikreds.

Rigspolitichefen har i marts 1999 indskærpet over for politikredse, at udgangspunktet ved detentionsanbringelse er, at lægeundersøgelse skal ske inden indsættelsen. Vi kan ikke blive ved med at se på, at der er syge mennesker i politiets varetægt, som bliver alvorligt syge eller dør, på grund af at de ikke bliver tilset af læge eller får den medicin og behandling, de har behov for, blot fordi de er blevet så berusede, at de ikke selv kan tage affære. Disse mennesker skal hjælpes, de skal ikke straffes. De skal tilbydes vejledning, behandling osv., så de ikke igen og igen drikker sig fra sans og samling og igen og igen vender tilbage til politiets detention.

Vi har alt for mange alkoholikere i Danmark med deraf følgende ulykkelige skæbner og ulykkelige familier og ikke mindst ulykkelige børn. Når en familiefar eller familiemor er alkoholiker, er hele familien ramt. 100.000 børn vokser op i sådanne familier, og disse børn får ofte et dårligere liv, har større psykiske og sociale problemer og har større risiko for selv at udvikle misbrug, end børn normalt har. Alt for få af disse børn får hjælp.

De situationer, hvor politiet får forbindelse med berusede personer, bør udnyttes aktivt, bruges positivt til at tilbyde disse personer behandling, hvor de kan få hjælp og støtte til at komme ud af deres alkoholmisbrug.

Så Kristeligt Folkeparti støtter Enhedslistens forslag om, at berusede personer, der ikke har gjort noget strafbart, i videst muligt omfang skal placeres til afrusning andre steder end i en detention.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ved ikke helt, hvad jeg skal sige. Jeg er jo ikke forvænt med den slags modtagelser. Om man kunne overføre noget af det til vores PET-forslag eller nedlæggelse af militæret eller sådan noget, ved jeg ikke.

Nå, men jeg takker selvfølgelig for de forskellige meldinger, der har været, som jeg synes har været ovenud positive. Det er jo også et alvorligt emne, og det er vigtigt, at vi får gjort noget ved det, dels fordi, som det er blevet nævnt, vi har de dér undersøgelser, der mere end an-

tyder, at hospitalsafrusning er bedre end fængselsafrusning, dels fordi vi jo også har dødsfald – med jævne mellemrum desværre – i detentioner, som selvfølgelig går ud over den, der dør, pårørende til den, der dør, men jo også går ud over de betjente, som ikke er uddannet til og ikke har midlerne til at vurdere, om situationen med en beruset person hurtigt kan udvikle sig i en retning, hvor det får fatale konsekvenser. Og det er jo et tungt ansvar at stå med som en måske forholdsvis ung betjent, at man har oplevet, at der er en person, der er død, mens man har haft ansvaret for vedkommende. Så der er mange grunde til at gøre noget ved det her.

I forhold til de kommentarer, der har været, som jo primært har været overvejende positive, vil jeg derfor kun komme med et par enkelte bemærkninger.

Jeg er enig med den konservative ordfører, når der selvfølgelig snakkes om, at der må være en eller anden form for økonomisk kompensation til sygehusene. Det er klart, at hvis man pålægger en opgave, må der også følge nogle penge med.

Fru Birthe Skaarup og også hr. Tom Behnke snakker om problemet med voldelige berusere. Og det problem er der, og det er også derfor, vi i vores forslag skriver »i videst muligt omfang«. Vi er klar over, at man ikke kan lave en fuldstændig fast regel, og at der må være nogle situationer, hvor man må afvige fra det bare at lægge folk ind på hospitalerne. Om det så er lægen, der skal komme til politistationen, eller det er politiet, der skal komme til hospitalerne, er jo sådan nogle praktiske ting, man må diskutere. De afhænger jo selvfølgelig også af, om det er en stor by eller en lille by, om der er mange, eller der er få, og hvor hospitalet ligger i forhold til politistationen.

Der er mange praktiske forhold, der spiller ind. Det er selvfølgelig noget, man må gå ind og kigge på.

Så er jeg meget enig med fru Tove Videbæk i, at det her jo netop ikke først og fremmest handler om beruserne. Det gør det også, men vi ved jo godt, at hvis det kun var dem, det handlede om, så var der måske nogen, der kunne fristes til at sige: Det har de sgu selv været ude om. Men det handler jo netop også om deres familier og deres omgangskreds, deres børn; derfor er det så vigtigt at gøre noget for at hjælpe de her mennesker. Så alt i alt synes jeg, at de bemærkninger er noget, som falder inden for rammerne – i hvert fald intentionen i dem – af